

un eso ne Tortür isch nitt üsz'halte... (er nimmt d'Pistole) awer 's Kind?... ich Unglickliger as ich bi!... nei, nei!... no nitt... still, 's grint glaüb?... ich kumm, ich kumm!... (er schiebt d'Pistole unter 's Papier) Oh, das Lewe!... (er verschwindet links).

IV. Uftritt.

Herr Schnitz (kunnt ine rechts, er isch ag'legt fir üsz'geh).

Jetz wà mr denn geh lüege, was das fir e G'schichten-isch... dà elende Herr Mües!... er wird d'Schmierseife noch uf em Mage ha un wird sich jetz eso uf die Art welle ràche... awer vom Lisettle ka-n-i's nitt begrife!... wenn's wohr isch, so bring ich se-n-um, alle beide!... (er geht hinte-n-üse).

V. Uftritt.

Herr Spätzle, derno Schambedis.

Herr Spätzle (kunnt ine links).

's hat nur träumt, 's Kind... (er sitzt an dr Tisch, dr Kopf uf d'rechte Hand g'stützt) also, das isch jetz die Hiroth, wo-n-ich mir so viel Glick versproche ha dervo!... 's isch si wohl dr Werth gsi, ass ich e halwer Tag im Mehlschrank grubbt bi un schier verstickt bi derwege! Oh, die Liewe!... die sieht halt nitt witer as d'Nase lang isch!... ich hätt jo sotte merke, ass 's Lisettle nur e lichtsinnige Person isch, wo an nit as am G'staat haltet un am Spazieregeh!... awer we me jung isch un verliebt, so sieht me-n-iwer das alles üse... un jetz, im letschte-n-Aüesblick, wenn ich mi G'wisse-

n-untersüech, so find ich's o nitt ohne Fehler... ich hätt vielleicht o sotte mehr d'heim bliwe... awer wer hat z'erst ag'fange, isch's mi Fraü gsi oder ich, wo si Plaisier z'erst voruse g'süecht hat? ich weiss es nitt... uf jedefall, wenn ich's noch emol z'thüie hätt, so thät ich mich anderscht benämme... mir hàn halt vo Afang a beide ne letzter Weg ig'schlage... ich sieh's jetz erst i, ass nur d'heim im e stille Lewe 's Glick vom Ehstand mag z'finde si!... awer jetz isch's z'spot!... un doch ha-n-i 's Lisettle vielleicht noch nie liewer g'ha as in dem Moment!... (er springt uf) un dà Schambedis, wo nitt z'ruckkunnt (me hört ebber ku) doch, do isch er glaüb!... uf ei Art wie-n-uf d'and're müess jetz die Folter e-n-End nah!...

Schambedis (kunnt hinte-n-ine).

Do bin i jetz scho wieder! ich ha nitt lang Zit brücht fir... (er dreht embarrassed si Kappe-n-in de Händ umme).

Herr Spätzle.

Rede-n-ungeniert... ich bin uf alles g'fasst!...

Schambedis.

Fir z'wisse... ass ich... (er stockt).

Herr Spätzle (niederg'schlage).

Ass Ihr Eüch trumpiert hàn... nitt wohr?...

Schambedis.

Leider ha-n-ich mich schint's trumpiert iwer d'Madame... jo... nitt wohr, no dem was ich g'hört ha... ich sott's Ene vielleicht nitt sage...

Herr Spätzle (rasend).

Was hàn Ihr denn g'hört... so rede doch emol!...

Schambedis.

Also bin ich an die Thüre gange dert hinte, wo Sie mir g'sàit hàn, wo-n-awer e Last Kiste-n-un Dings dra ufbigt gsi isch, so dass ich nur einzelne Worte ha